

Udskriftsdato: 2. januar 2026

VEJ nr 10274 af 23/11/2018 (Gældende)

Vejledning for varmeforsyningsvirksomheder om indberetning af omkostninger, herunder fordeling af omkostninger på produktion, transmission og distribution mv. (konteringsvejledning)

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Forsyningstilsynet, J.nr 18/10199

Vejledning for varmforsyningsvirksomheder om indberetning af omkostninger, herunder fordeling af omkostninger på produktion, transmission og distribution mv. (konteringsvejledning)

1. INDLEDNING

Denne vejledning er rettet mod anmeldelsespligtige varmevirksomheder, der har et varmesalg over 50 TJ i to ud af tre på hinanden følgende år, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 3.

§ 3, stk. 3:

Virksomheder omfattet af § 6, stk. 2 - 3, skal ved anmeldelse af budget, jf. § 5, og prisetervisning fordele varmeomkostninger på det enkelte led i forsyningskæden, som disse varmeomkostninger kan tilknyttes. Der skal herved ske en fordeling til produktion, transmission og distribution.

Vejledningen supplerer de gældende vejledninger:

- Vejledning til anmeldelse af budget og prisetervisning af 23. august 2018.
- Vejledning om indregning af afskrivninger og henlæggelser i varmeprisen af 23. august 2018.

På baggrund af de politiske stemmeaftaler fra 2016 og 2017¹ om ny økonomisk regulering af fjernvarmesektoren forventes den nye regulering at komme til at tage udgangspunkt i, at ovennævnte virksomheder skal underlægges en indtægtsrammeregulering med effektiviseringskrav.

Disse effektiviseringskrav fastsættes med udgangspunkt i en sammenligning mellem virksomhederne – ud fra en benchmarkingmodel. Inden en sådan model kan udarbejdes, er det vigtigt, at de data, som virksomhederne anmelder, er så sammenlignelige som muligt.

Forsyningstilsynet har udarbejdet denne vejledning, der bl.a. indebærer, at omkostningerne om indberetning til Forsyningstilsynet, henføres til det enkelte led i forsyningskæden, som omkostningerne er tilknyttet eller kan tilknyttes. Der skal herved ske en fordeling til produktion, transmission og distribution.

I dag udarbejdes der tre regnskaber for de fleste varmevirksomheder, nemlig et årsregnskab i henhold til årsregnskabsloven², en prisetervisning i henhold til varmforsyningsloven og et skatteregnskab for de virksomheder, der er skattepligtige.

Denne vejledning gælder for indberetninger i henhold til varmforsyningsloven. Der er med denne vejledning om indberetning forsøgt at mindske forskellen mellem de forskellige regnskaber.

Der er udelukkende tale om en vejledning, der vedrører indberetning af data, navnlig for så vidt angår det nye krav om fordeling af varmeomkostninger på de forskellige led i forsyningskæden, mv. til Forsyningstilsynet, jf. anmeldelsesbekendtgørelsen.

Det er ikke et krav, at varmevirksomhedernes økonomi-/ERP-systemer tilpasses i forhold til denne vejledning.

Anvender varmevirksomheden i dag standardkontoplanen fra Dansk Fjernvarme, kan virksomheden fortsætte med dette, ligesom varmevirksomheder, der i dag også anvender en funktionsopdelt kontoplan, kun skal foretage mindre justeringer.

Varmevirksomheder, der anvender en artsopdelt kontoplan, vil opleve ekstra sagsbehandling i forhold til indberetninger, såfremt de ikke overgår til en funktionsopdelt kontoplan.

Virksomhederne er fortsat underlagt den gældende regulering i varmemforsyningsloven om nødvendige omkostninger og anmeldelse af priser og grundlaget herfor. Det betyder, at virksomhederne, som hidtil, skal anmelde deres priser, betingelser m.m. og grundlaget herfor i form af minimum et budget, inden de træder i kraft.

Når året er gået, skal de budgetterede priser eftervises i priseftersvisningen. Virksomhederne vil indtil videre også fortsat kunne afskrive på deres aktiver og fordele omkostninger ved samproduktion efter de nugældende regler og administrativ praksis. Det er forventningen, at der som led i udrulning af ny regulering, vil komme nye regler herom.

I forhold til tidligere indberetninger, indeholder de nye anmeldelsesregler, som er blevet indført ved ændringen af anmeldelsesbekendtgørelsen i hhv. februar og november 2018, følgende ændringer for virksomheder med et varmesalg på 50 TJ eller mere:

- de skal fra 2019 have omlagt deres varmeregnskab til kalenderår,
- de skal indberette omkostninger fordelt efter produktion, transmission og distribution,
- de skal årligt indberette budget senest den 1. januar og priseftersvisning senest den 15. april, første gang i 2020 for varmeåret 2019.

Priseftersvisning for varmeåret 2018 skal anmeldes efter gældende regler, dvs. henholdsvis den 15. marts 2019 eller 15. september 2019.

Vejledningen vil løbende blive opdateret.

2. OVERORDNEDE PRINCIPPER FOR VEJLEDNINGEN

Generelt tager denne vejledning udgangspunkt i årsregnskabslovens bestemmelser for klasse C (stor) virksomheder³. Med mindre andet er nævnt i vejledningen, opgøres omkostninger i henhold til årsregnskabsloven.

2.1 OMKOSTNINGSDEFINITIONER

For at få den bedst mulige datakvalitet til brug for den kommende indtægtsrammeregulering med benchmarking er det vigtigt, at varmevirksomhederne så vidt muligt opgør drifts- og anlægsomkostninger ensartet og efter samme principper, jf. afsnit 1 om ny regulering.

Nedenfor er redegjort for forskellige typer af omkostninger, og hvorledes disse håndteres i forbindelse med indberetningen på produktion, transmission og distribution, jf. § 3, stk. 3, i anmeldelsesbekendtgørelsen.

2.2 DRIFTSOMKOSTNINGER

Ved opgørelse af driftsomkostninger er det vigtigt, at alle varmevirksomheder har en så ensartet skillelinje som muligt i forhold til hvornår, der er tale om en driftsomkostning eller en investeringsomkostning.

Vejledningen forsøger at give en ensartet opgørelsesmetode i forhold til, hvornår omkostningen skal allokere til driften, og hvornår den skal aktiveres. Det kan i praksis være svært at sætte helt ens skillelinjer for alle varmevirksomheder.

I afsnit 2.3 redegøres der nærmere for hvornår, der er tale om en investeringsomkostning.

Driftsomkostninger defineres som kortfristede løbende operationelle omkostninger.

Driftsomkostninger omkostningsføres i samme år, som de afholdes/forbruges, hvorimod investeringsomkostninger omkostningsføres over flere år.

2.3 INVESTERINGSOMKOSTNINGER

2.3.1 MATERIELLE ANLÆGSAKTIVER

I henhold til årsregnskabsloven defineres materielle anlægsaktiver som fysiske aktiver, der besiddes af virksomheden til brug for driften af virksomheden, og som er til vedvarende eje eller brug i mere end 1 år. Dette indbefatter også grunde. Materielle anlægsaktiver anskaffes med henblik på at opnå en fremtidig økonomisk fordel.

Der er følgende kriterier for, at materielle anlægsaktiver kan indregnes i balancen som et aktiv:

- Fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.
- Aktivets er under virksomhedens kontrol og et resultat af tidligere perioders begivenheder.
- Aktivets kostpris skal kunne måles pålideligt.
- Virksomheden har fået overdraget de fordele og risici, der er forbundet med at eje aktivet.

Såfremt aktivet opfylder disse kriterier, skal det aktiveres og afskrives efter Energistyrelsens regler herfor. Pt. kan aktiver afskrives med maksimalt 20 pct. om året over en periode på maksimalt 30 år,⁴

Materielle anlægsaktiver kan både være købte aktiver og egenfremstillede aktiver.

2.3.2 OMKOSTNINGSFØRELSE OG AKTIVERING

Alle aktiver, der opfylder de nævnte definitioner i afsnit 2.3.1, skal aktiveres og afskrives efter reglerne.

2.3.3 SONDRING MELLEM VEDLIGEHOLDELSE OG FORBEDRING

Det kan være en udfordring i forbindelse med vurdering af, om en omkostning, der kan henføres til et aktiv, der allerede er taget i brug, skal medtages som en vedligeholdelsesudgift, der udgiftsføres straks, eller hvorvidt der er tale om en forbedring, der aktiveres og afskrives. Dette kan eksempelvis være reparationsarbejder på ledningsnet.

Omkostninger, der kan henføres til et aktiv, som allerede er taget i brug, bør vurderes på samme måde som et aktiv, der endnu ikke er taget i brug.

Hvis omkostningen opfylder definitionen på et materielt anlægsaktiv, som angivet i afsnit 2.3.1 ovenfor, bør omkostningen aktiveres og afskrives.

Omkostninger afholdt i relation til eksisterende anlægsaktiver bør altså medtages som et anlægsaktiv, når:

- De afholdte omkostninger medfører en forlængelse af levetiden på det oprindelige aktiv.
- De afholdte omkostninger medfører, at det oprindelige aktiv bliver forbedret, herunder kan generere flere indtægter til varmevirksomheden eller medføre besparelser på omkostningerne.

Omkostninger til vedligeholdelse bør driftsføres i det regnskabsår, de afholdes.

Et aktiv, hvor omkostningerne anvendt hertil alene, bringer aktivet tilbage til dets oprindelige tekniske stand, er vedligeholdelsesomkostninger, der bør driftsføres som en omkostning i det pågældende år, hvor denne er afholdt.

Forbedringer, der forlænger levetiden med under 10 %, bør håndteres som vedligeholdelsesomkostninger.

Eksempel på sontring mellem vedligeholdelsesomkostning og forbedring:

- Reparation af ledningsnet er som udgangspunkt vedligeholdelsesomkostning.
- Hvis der er en andel af de samlede omkostninger, der kan henføres til, at aktivets levetid forlænges ud over standardlevetiden, bør denne del aktiveres og afskrives over den resterende forøgede levetid på aktivet.
- Foretages der reparation som følge af et ledningsbrud, er der tale om en driftsomkostning.
- Sker udskiftningen af en ledning som følge af en beslutning om renovering af ledningsnettet, er der tale om et aktiv. Her kan en indikator være varmevirksomhedens investeringsplan. Er der tale om en planlagt renovering/udskiftning, taler det for, at der er tale om en forbedring.

Eksempel: En varmevirksomhed ejer et aktiv, der som udgangspunkt afskrives over 10 år. Efter 8 år laves en levetidsforlængelse, der bevirker, at aktivet nu kan holde i 20 år, altså 12 år fra tidspunktet for levetidsforlængelsen. Udgifterne til levetidsforlængelsen bør derfor afskrives over de resterende 12 år.

2.3.4 KOSTPRIS

Afskrivningsgrundlaget for aktiverede anlæg er den kostpris, som virksomheden har afholdt - dette gælder uanfægtet, om virksomheden selv har anvendt ressourcer, eller der er tale om anskaffelsespriser fra tredjemand, jf. afsnit 2.3.6.

For egenfremstillede anlægsaktiver gælder, at finansieringsomkostninger i projektperioden frem til ibrugtagning samt indirekte produktionsomkostninger (IPO) kan indregnes.

Indirekte omkostninger er eksempelvis indirekte løn og materialer samt afskrivninger på produktionsudstyr. Kriterierne for, hvornår indirekte omkostninger kan indregnes i kostprisen, beskrives mere detaljeret i afsnit 2.4.

2.3.5 IMMATERIELLE ANLÆGSAKTIVER

Nogle varmekirksomheder kan have immaterielle anlægsaktiver. Dette kan være rettigheder til produktionsanlæg. Sådanne rettigheder bør afskrives i takt med, at rettigheden udnyttes. Afskrivningerne tilregnes produktionsomkostningerne. Se også afsnit 2.3.6.

Som eksempel kan nævnes varmekirksomheder, der har været medfinansierende på produktionsanlæg, som juridisk ejes af andre end varmekirksomheden selv. Til gengæld har varmekirksomheden så modtaget en rettighed, til at modtage varme fra den varmekirksomhed, investeringen er foretaget i. Afviklingen af denne rettighed sker efter gældende praksis via afskrivninger, når der er tale om en rettighed, der kan sidestilles med en ejendomsret.⁵

Den varmekirksomhed, der står for opførslen af produktionsanlægget og dermed har det juridiske ejerskab, skal fratrække en eventuel straksbetaling fra anlægssummen. Den, der har betalt for rådighedsret eller rettigheder, der kan sidestilles med en ejendomsret, afskriver herpå efter gældende regler i afskrivningsbekendtgørelsen.

En varmekirksomhed kan også have andre immaterielle anlægsaktiver. Fælles er, at afskrivningerne skal fordeles til det, de vedrører. Er der tale om immaterielle anlægsaktiver under administrationen, så skal afskrivningerne henføres hertil, og efterfølgende så fordeles på samme måde som de øvrige omkostninger til henholdsvis produktion, transmission og distribution, jf. afsnit 3.8.

2.3.6 AFSKRIVNINGER

Anlægsaktiver skal afskrives efter Energistyrelsens regler i afskrivningsbekendtgørelsen⁶

Til afskrivninger bør der henføres tab ved restafskrivning på anlæg, der tages ud af drift.

2.3.7 NEDTAGNING OG SKROTNING

Tages et aktiv ud af drift, bør restværdien nedskrives til nul, såfremt aktivet ikke har nogen økonomisk fordel for varmekirksomheden.

Nedtagings- og skrotningsomkostninger skal indregnes som en driftsomkostning i det år, hvor anlægget skrottes. Der kan dog henlægges til skrotning efter reglerne i afskrivningsbekendtgørelsen og den administrative praksis⁷ Eventuelle henlæggelser fratrækkes skrotningsomkostningerne, hvorefter de resterende omkostninger indregnes i skrotningsåret.

Er der tale om omkostninger i forbindelse med ”gæsteprincippet”, vil situationen som udgangspunkt stadig være den samme. De gamle ledninger skrottes og omkostningsføres, og de nye ledninger bør aktiveres i det omfang, der også ligger en forbedring heri.

2.3.8 FINANSIEL OG OPERATIONEL LEASING

Finansiell og operationel leasing behandles med udgangspunkt i reglerne i årsregnskabsloven.

Indregning af aktivet sker fra starten til en opgjort kostpris, mens forpligtelsen overfor leasingelskabet indregnes som en gældsforpligtelse. På indgåelsestidspunktet vil de to poster som hovedregel være lige store. Kostprisen opgøres som den laveste værdi af dagsværdien af aktivet, og nutidsværdien af leasingydelserne med tillæg af direkte omkostninger.

Leasingaktivet skal afskrives på samme måde som øvrige aktiver. Hvis det er overvejende sandsynligt, at leasingtager overtager ejendomsretten til aktivet ved leasingperiodens udløb – hvilket er et kendetegn ved finansiell leasing – skal aktivet afskrives efter reglerne i afskrivningsbekendtgørelsen. Er dette ikke tilfældet, skal aktivet afskrives over leasingperioden, dog kan perioden på grund af kravet i afskrivningsbekendtgørelsen om, at der årligt maksimalt må afskrives 20 pct. af anlægssummen, ikke være kortere end 5 år.

De løbende leasingydelser bør opdeles i en rentedel, der indregnes i resultatopgørelsen, og en afdragsdel, der reducerer leasingforpligtelsen. Værdien af henholdsvis aktivet og forpligtelsen vil ofte udvikle sig forskelligt i leasingperioden, da afskrivninger og afdrag sjældent vil have samme størrelse.

Finansielle leasingkontrakter indgået før 1. januar 2019 kan dog behandles efter hidtidig regnskabspraksis for den enkelte virksomhed. Virksomheder i regnskabsklasse B bør følge samme regnskabspraksis som virksomheder i regnskabsklasse C, fra 1. januar 2019, med hensyn til bogføring af finansielle leasingkontrakter.

Ved operationel leasing indregnes leasingydelser løbende som driftsomkostninger i resultatopgørelsen. Dette foretages som udgangspunkt lineært over leasingperioden. Dette vil i de fleste tilfælde svare til de faktiske betalinger.

Up front-betalinger, forudbetalinger mv. bør indregnes i første omgang i balancen som en periodeafgrænsningspost, der efterfølgende bør omkostningsføres over kontraktens løbetid.

Klassifikationen mellem finansiell og operationel leasing, sker på baggrund af en subjektiv vurdering af vilkårene i leasingaftalen. Der vil som udgangspunkt være tale om finansiell leasing, hvis:

- Det må anses for overvejende sandsynligt, at leasingtager vil overtage ejendomsretten til aktivet ved kontraktens udløb, f.eks. fordi leasingtager er tillagt en fordelagtig købsoption.

- Leasingperioden dækker den væsentligste del af aktivets økonomiske levetid (typisk 75 % eller mere).
- Nutidsværdien af leasingydelseerne stort set svarer til aktivets dagsværdi (typisk 90 % eller mere).

Der er ikke krav om, at alle dele skal være gældende, før det er finansiel leasing, men hvis ingen af elementerne er gældende, er der tale om operationel leasing.

2.4 OVERHEAD/INDIREKTE OMKOSTNINGER (IPO)

I det følgende redegøres for indirekte omkostninger, der også benævnes overhead, og som for nogle varmemvirksomheders vedkommende skal medregnes til kostprisen for materielle anlægsaktiver, såfremt der ikke udelukkende anvendes eksterne tredjemænd i forbindelse med anlægsarbejder, jf. også afsnit 2.3.1.

Indirekte omkostninger skal medtages for egenfremstillede materielle anlægsaktiver, som en del af disse aktivers værdi. For at øge sammenligneligheden mellem varmemvirksomheder bør virksomheder i regnskabsklasse B, der ønsker at aktivere IPO, opgøre deres IPO efter de gældende årsregnskabsregler for virksomheder i regnskabsklasse C (stor).

Indirekte omkostninger er karakteriseret ved at opfylde to kriterier:

- Der skal være tale om omkostninger, som er foranlediget af arbejdet.
- Omkostningerne skal være afholdt i fremstillingsperioden.

Overhead kan opdeles i omkostninger vedrørende arbejdsmateriellet og omkostninger vedrørende arbejdskraften. I begge tilfælde bør der foretages en registrering af de forbrugte ressourcer, hvilket skal ske i form af timeregistrering.

Alle varmemvirksomheder, der ønsker at benytte sig af muligheden for at indregne IPO, skal stadig kunne synliggøre, hvor stor en andel af driftsomkostningerne, der er henført via IPO.

Der stilles ikke krav til, at alle varmemvirksomheder indregner IPO, men hvis varmemvirksomheden gør det, så bør den følge kravene i årsregnskabsloven.

2.4.1 OMKOSTNINGER VEDRØRENDE ARBEJDSMATERIELLET

Omkostninger vedrørende arbejdsmateriellet omfatter typisk:

- Afskrivninger på maskiner, materiel og bygninger, der anvendes i forbindelse med arbejdet.
- Omkostninger til reparation og vedligeholdelse af ovenstående udstyr.
- Øvrige omkostninger, som kan henføres til arbejdet.

"Øvrige omkostninger" kan eksempelvis være leasingydelser på operationelt leasede aktiver anvendt i arbejdet, forsikringspræmier vedrørende arbejdsmateriellet, andel af omkostninger til husleje, rengøring og ledelse i afdelingen, der er ansvarlig for arbejdet m.v.

Såvel variable som faste omkostninger skal medregnes til kostprisen, så længe det sker på en systematisk måde.

2.4.2 OMKOSTNINGER VEDRØRENDE ARBEJDSKRAFTEN

Omkostninger vedrørende arbejdskraften vil primært udgøre løn, gager, pension og feriepenge. Foruden løn og gager, samt de afledte lønarter og sociale omkostninger, der indgår i kostprisens direkte lønandel, indregnes omkostninger til uddannelse, arbejdstøj, sikkerhedsudstyr, arbejdsskadeforsikring, omkostninger til fremstillingsadministration og -ledelse m.v. Omkostninger vedrørende arbejdskraften er i praksis ofte vanskelige at opdele. Til brug for afgrænsningen skal følgende to forhold klarlægges:

- Definition af, hvilke medarbejdere, kategorier af medarbejdere eller andele af medarbejdere der bør indgå i "puljen" af indirekte omkostninger.
- Definition af hvilke omkostningsarter vedrørende de pågældende medarbejdere, der kan indgå i beregningsgrundlaget.

Ligesom ved omkostninger vedrørende arbejdsmateriellet skal definitionerne ovenfor anvendes systematisk og ensartet mellem forskellige anlægsprojekter.

2.4.3 SERVICESELSKAB

Køber varmevirksomheder personaleydelse eller brug af biler og maskiner hos et serviceselskab, bør overhead allerede være pålagt den faktura, der modtages fra serviceselskabet. Der vil som udgangspunkt ikke være belæg for aktivering af yderligere overhead hos varmevirksomheden.

3. OPDELING PRODUKTION, TRANSMISSION OG DISTRIBUTION

3.1 INDLEDNING

Det er et krav efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 3, at alle varmeomkostninger fordeles således, at de overholder kravet omkring fordeling til produktion, transmission og distribution.

Varmevirksomheder skal indberette deres totale driftsomkostninger og afskrivninger, der kan henføres til varmesiden.

Varmevirksomheder fordeler i dag de fleste af deres omkostninger, dog ikke:

- administrationsomkostninger
- en række omkostninger knyttet til øvrige anlæg
- renteudgifter

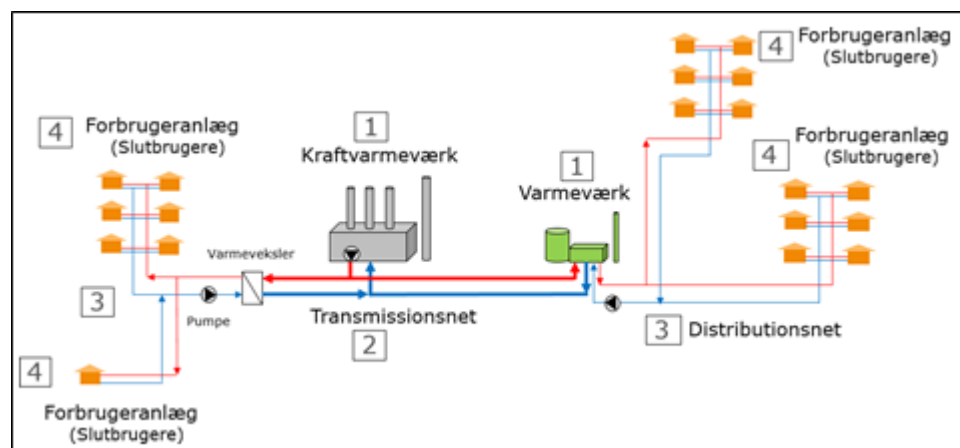
Disse omkostninger skal nu fordeles over de tre led i forsyningskæden.

3.2 OVERORDNET FORSTÅELSE AF OMKOSTNINGSTYPERNE

Ved kontering af omkostninger på de forskellige typer omkostninger, følges følgende skillelinjer.

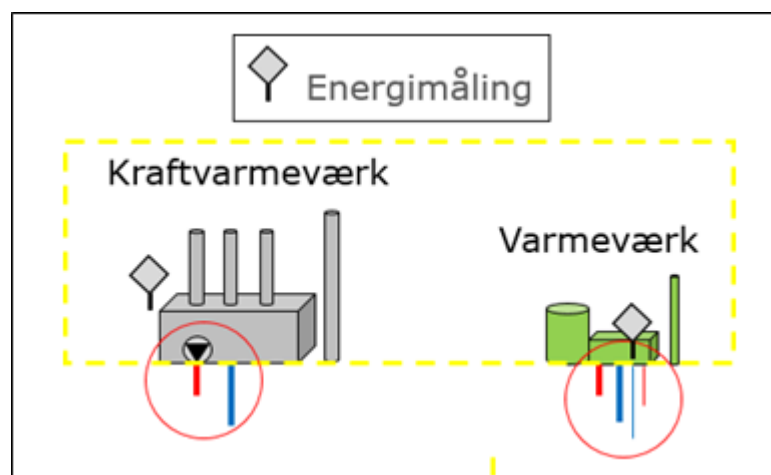
Disse skillelinjer bygger på både den tekniske adskillelse, men også på den juridiske.

Hvis en varmevirksomhed, der udelukkende har distribution, men har forpligtet sig til at betale for drift- og/eller vedligeholdelsesomkostninger på produktionssiden, vil disse omkostninger skulle håndteres som varmekøb.

1. Produktionsanlæg
2. Transmissionsanlæg
3. Distributionsanlæg
4. Forbruger-/distributionsanlæg.

3.2.1 PRODUKTION

Kendetegn

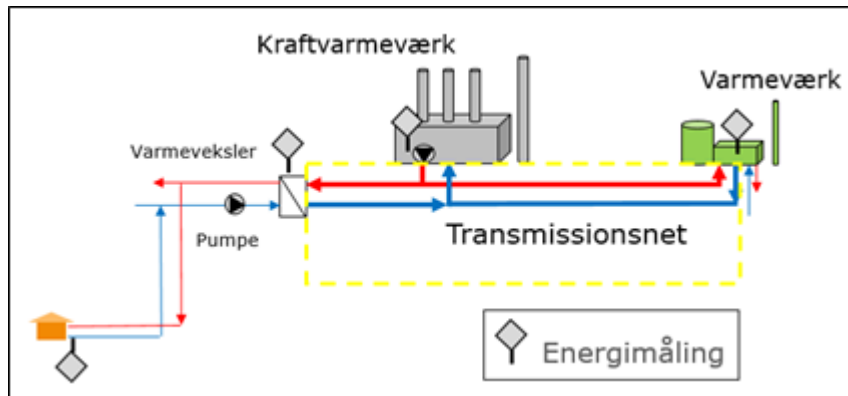
- Varmeproducerende udstyr til damp eller varmt vand i form af motorer, kedler, varmepumper eller vedvarende energi (VE).

- Produktionsanlæg etableres i dedikerede bygninger, hvor andre hovedkomponenter også kan placeres (pumper, veksler, vandanlæg, trykhold etc.)
- Hertil evt. brændselslagre inden i/udenfor bygninger

Grænseflade produktionsanlæg til transmissions- og distributionsnet

- Ved bygningsgrænsen yderst på facaden.

3.2.2 TRANSMISSION

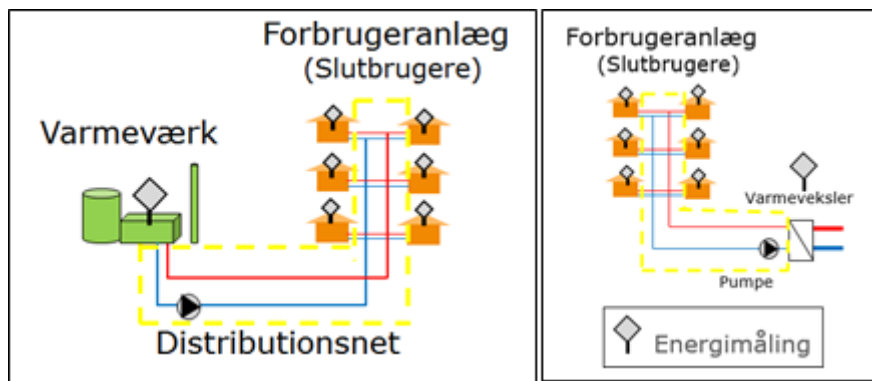
Kendetegn

- Store ledningsanlæg til transport af store damp eller vandmængder. Ubrudt linieføring fra produktionsanlæg til veksleranlæg.
- Varmekunder er ikke tilkoblet på transmissionsnettet.
- Sekundærside af varmevekslere skal have eget distributionssystem med > 10 kunder tilkoblet
- Og/eller forbrugspunkt via varmeveksler på > 250 kW

Grænseflader til produktionsanlæg og distributionsnet

- Til produktionsanlæg: Ved produktionsanlæggenes bygningsgrænse på ydersiden af facaden.
- Til distributionsanlæg: Ved hydraulisk adskilte punkter som varmevekslere med afgrænsning ved afspærringsventiler på varmevekslerens primærside – inkl. afspærringsventilerne.
- Ejerforholdet for selve varmeveksleranlægget afgør tilhørsforhold til transmissions- eller distributionsanlæg. Er der tale om delt ejerskab for veksleranlægget indtastes dette.

3.2.3 DISTRIBUTION

Kendetegn

- Ledningsanlæg til transport af kølevand eller varmt vand til slutkunderne.

Grænseflader til produktionsanlæg og transmissionsnet

- Til produktionsanlæg: Ved bygningsgrænsen på ydersiden af facaden.
- Til transmissionsanlæg: Ved hydraulisk adskilte punkter som varmevekslere med afgrænsning ved afspærringsventiler på varmevekslerens sekundærside – inkl. afspærringsventilerne.
- Til forbrugere:
 - Situation A: Varmekunden ejer bygningens fjernvarmeunit/-central. Her går grænsefladen ved kundenhanerne og således før selve bygningens fjernvarmeunit/-central.
 - Situation B: Selskabet ejer bygningens fjernvarmeunit/-central. Her går grænsefladen ved fjernvarmeunitens/-centralens afspærringsventiler til bygningens interne varmeanlæg og brugsvandsanlæg.

3.3 PRODUKTIONSOMKOSTNINGER

Til produktionsomkostninger skal henføres alle omkostninger, der vedrører produktionen af varme. Det kan være brændselsomkostninger, afgifter, drift- og vedligeholdelsesomkostninger m.v.

Til produktionsomkostninger henføres ligeledes alle fællesomkostninger i henhold til den fordeling, der er sket heraf, som fremgår under afsnit 3.8.1, samt de omkostninger der fordeles til varmeproduktionen jf. næste afsnit.

Afgrænsningen mellem produktionsomkostninger og omkostninger enten til transmission eller distribution følger af afsnit 3.2.

3.3.1 OMKOSTNINGER VED SAMPRODUKTION

Omkostningerne fra samproduktion består af to dele; særømkostninger, der vedrører varmeproduktionen, samt fordelte fællesomkostninger i henhold til den anmeldte omkostningsfordeling.

Særømkostninger henføres således direkte, mens fællesomkostninger fordeles via en fordelingsnøgle.

Virksomhederne skal indberette deres omkostningsfordeling til Forsyningstilsynet, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 1. Efter den gældende administrative praksis har varmemvirksomheder forholdsvis vide rammer ved fordeling af omkostninger. Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler for omkostningsfordelingen, og fordelingen skal dermed alene opfylde rimelighedskriteriet i varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, og eventuelle krav i anden lovgivning.

Der henvises for en beskrivelse af den gældende praksis til Forsyningstilsynets vejledning til anmeldelse af budget og priseftersvisning, afsnit 6.5. (Vejledning til anmeldelse af budget og priseftersvisning af 23. august 2018).

Kort opsummerende skal kraftvarmeanlæg for fordeling af omkostningerne udover rimelighedskriteriet i varmemforsyningsloven også overholde elforsyningslovens § 75, stk. 2, og § 85, stk. 2. Decentrale kraftvarmeværker har dog mulighed for ikke at fordele deres omkostninger, hvis de modregner deres elindtægter i varmeprisen.

For affaldsforbrændingsanlæg gælder elforsyningslovens § 75, stk. 3, og det betyder, at de skal hvile i sig selv som helhed. Derfor skal affaldsforbrændingsanlæg modregne deres elindtægter i de samlede omkostninger, hvorefter omkostningerne fordeles mellem affald og varme. For affaldsforbrændingsanlæg kan rimeligheden af omkostningsfordelingen af fællesomkostningerne vurderes efter pejlemærker for affaldsforbrændingsprisen, som er den landsgennemsnitlige affaldsbehandlingspris og substitutionsprisen for varme⁸

3.4 TRANSMISSIONSOMKOSTNINGER

Transmissionsomkostninger dækker alle de omkostninger, der kan henføres til transmission af varme.

Ikke alle varmemvirksomheder har transmissionsledninger, hvorfor nogle varmemvirksomheder ikke vil være omfattet af krav omkring fordeling af omkostninger til transmission. Afgrænsningen følger igen den skillelinje, der fremgår af afsnit 3.2.

Til transmissionsomkostninger henføres ligeledes alle fællesomkostninger i henhold til den fordeling, der er sket heraf, som fremgår under afsnit 3.8.1.

3.5 DISTRIBUTIONSOMKOSTNINGER

Til distributionsomkostninger skal der henføres alle omkostninger, der vedrører distribution af varme. Det kan være drift- og vedligeholdelsesomkostninger, strømforbrug m.v.

Afgrænsningen mellem distribution og omkostninger - enten til produktion eller distribution - følger den skillelinje, der fremgår af afsnit 3.2.

Til distributionsomkostninger henføres ligeledes alle fællesomkostninger i henhold til den fordeling, der er sket heraf, som fremgår under afsnit 3.8.1.

3.6 VARMEKØB

Omkostninger til varmekøb skal indberettes under produktionsomkostninger, men skal oplyses særskilt.

Omkostninger, der relaterer sig til varmekøbet, fordeles hertil. Dette kan eksempelvis være omkostninger til advokat ved kontraktforhandling, drifts- og vedligeholdelsesomkostninger på produktionsudstyr, som varmekøbsudstyret er forpligtet til at afholde, selvom varmekøbsudstyret ikke er den juridiske ejer mv., jf. afsnit 2.3.5. Men det kan også være omkostninger i form af planlægning m.v.

3.7 ØVRIGE ANLÆG

Aktiver, der ikke direkte anvendes til produktion, transmission eller distribution af varme, men som aktiveres, jf. afsnit 2.3, skal fordeles til de tre kategorier produktion, transmission, distribution. Der kan være tale om bygninger, biler, kantinen, kontorudstyr etc.

Fordeling af omkostninger til øvrige anlæg til de tre kategorier bør ske så objektivt som muligt. Hvis omkostningerne ikke objektivt kan henføres til den ene eller anden kategori, fordeles de ud fra en fastlagt fordelingsnøgle, såfremt det ikke kan fordeles med et velbegrundet skøn.

Ved fordeling tages der udgangspunkt i anlægsomkostningerne på de tre kategorier for varmekøbsudstyret. Øvrige anlægsaktiver fordeles så forholdsmæssigt ud i forhold til, hvordan fordelingen mellem de tre kategorier fordeler sig i øvrigt.

Det vil sige, at hvis produktionsanlæg inden fordeling af øvrige anlæg udgør 75 % af de samlede registrerede anlægsomkostninger, fordeles 75 % af de øvrige aktiver til produktion osv.

3.8 ADMINISTRATIONSOMKOSTNINGER

Alle administrationsomkostninger skal fordeles til de tre kategorier produktion, transmission og distribution.

Der er en række områder, der vurderes direkte at kunne henføres til de tre omkostningskategorier.

Dette kunne f.eks. være kundeservice, som direkte henføres til distributionsomkostningerne. Dette skyldes, at det kun er varmekøbsudstyret med distribution, der har slutbrugere. Varmekøbsudstyret der kun har produktion, vil også kunne have kundeomkostninger, f.eks. juridiske omkostninger til udarbejdelse af kontrakter, tab på debitorer m.v. Disse omkostninger henføres så til produktionen.

Som udgangspunkt medtages alle omkostningerne brutto, det vil sige, at eventuelle indtægter ikke kan modregnes. Der er dog nogle særlige tilfælde. F.eks. kan afgiftsgodtgørelse på elomkostninger modregnes, således der vises nettoudgiften for elforbruget.

De administrationsomkostninger, der ikke kan direkte henføres, bør fordeles med udgangspunkt i en fordelingsnøgle.

3.8.1 FORDELINGSNØGLER TIL ADMINISTRATIONSOMKOSTNINGER

Ved fordeling af fællesomkostninger som administrationsomkostninger bør fordeling af omkostninger ske så objektivt som muligt.

De omkostninger der mangler at blive fordelt, fordi de ikke fordeles via en eventuel IPO- beregning, eller ikke objektivt kan henføres til den ene eller anden type omkostning, fordeles ud fra en selvvalgt fordelingsnøgle, såfremt de ikke kan fordeles med et velbegrundet skøn.

Ved fordeling tages der udgangspunkt i de samlede driftsomkostninger for varmevirksomheden. Administrationsomkostningerne fordeles så forholdsmæssigt ud i forhold til, hvordan fordelingen mellem de tre overordnede omkostningskategorier forholder sig i øvrigt.

Det vil sige, at hvis driftsomkostningerne til produktion inden fordeling udgør 75 % af de samlede registrerede driftsomkostninger, fordeles 75 % af administrationsomkostningerne til produktion osv.

Efter denne fordeling indgår omkostningen med de øvrige omkostninger til fordeling på de tre kategorier som beskrevet i tidligere afsnit. Dette kan illustreres således:

Det er vigtigt, at der er tale om administrationsomkostning, der ikke objektivt kan fordeles på andre måder.

3.9 FINANSIERINGSOMKOSTNINGER

Renteomkostninger skal fordeles med udgangspunkt i, hvad lånet kan henføres til.

Er der tale om lån, der ikke direkte kan henføres til et lån, der specifikt vedrører enten produktion, transmission eller distribution, fordeles omkostningerne med udgangspunkt i fordelingsnøglen, der er beskrevet under afsnit 3.7, hvis der er tale om lån til aktiver, og afsnit 3.8.1, hvis der er tale om lån til drift.

Forsyningstilsynet, den 23. november 2018

- ¹ Stemmeaftalerne kan findes på Energistyrelsens hjemmeside: <https://ens.dk/ansvarsomraader/energi-klimapolitik/politiske-aftaler-paa-energiomraadet>
- ² Enkelte varmevirksomheder aflægger årsregnskab i henhold til en anden rammelovgivning herfor.
- ³ Ved årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015, er der tale om en rammelovgivning. Loven er opbygget således, at der er forskellige bestemmelser i forhold til virksomhedens størrelse. Da bestemmelserne for klasse C (stor) er mest konkrete, giver det også den mest ensartede kontering på tværs af sektoren.
- ⁴ Afskrivningsbekendtgørelsens § 4. Se bekendtgørelse nr. 941 af 4. juli 2017 om indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden, forrentning af indskudskapital.
- ⁵ Energitilsynets tilkendegivelse af 23. februar 2009 (j.nr. 4/0920-8901-0380) om KE Varme P/S – afskrivning på rettighed og tilkendegivelse 27. november 2012 (j.nr. 12/09759) om afskrivning på straksbetaling for rådighedsret over varmeproduktionskapaciteten på Studstrupværket.
- ⁶ Bekendtgørelse nr. 941 af 4. juli 2017 om indregning af driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og med Energitilsynets tiltræden, forrentning af indskudskapital
- ⁷ Afskrivningsbekendtgørelsens § 5.
- ⁸ Energitilsynets tilkendegivelse om Odense Kraftvarmeværk A/S - genbehandling af sag om klage fra Fjernvarme Fyn A/S over prisen på affaldsvarme af 24. februar 2015 (j.nr. 12/11100).